

R

VEIL-SERIE

STRIJD OM IN TE GAAN

HENRICUS VAN RYP

No. 494

MEI 2013

HENRICUS VAN RYP

Henricus van Ryp werd geboren in Den Haag op 6 maart 1627. Hij werd predikant in Moerkapelle in 1656. Al in 1657 nam hij een beroep aan naar Bleiswijk. In 1662 voerde zijn weg naar Woerden en 12 jaar later, in 1674, werd hij predikant in Utrecht, waar de bekende predikant en dichter Jodocus van Lodenstein stond. Op 22 december 1685 is hij van zijn aardse post afgelost.

Hij heeft een lijkpreek gehouden bij het sterven van Jodocus van Lodenstein in 1677, getiteld “Zions weklagen of droevige nagedagten”, Die preek werd verschillende keren herdrukt en later ook opgenomen in Van Lodensteins “Beschouwinge van Zion”. Ook heeft hij op het sterven van deze predikant een gedicht geschreven. Dat Van Ryp tot de kring rond de grote Utrechtse boeteprediker behoorde, blijkt ook uit het feit dat er in 1748 een “Verzameling van keurstoffen of uitgelezene en nooit voor dezen gedrukte predikatiën” verscheen met preken van Van Lodenstein, Abraham van de Velde en Henricus van Ryp. De preken waren ‘by-een vergadert uit eige hantschriften door een liefhebber der waare godtvruchtigheid’.

Verder heeft hij een bundel preken nagelaten met de titel ‘De ware en rechte bekeringe van een gelukkig mensch’.

Uit een geschrift over het Avondmaal door Johannes Quintius, predikant o.a. in Herwijnen en Hel-
louw (1657-1670), blijkt Henricus van Ryp tot
diens geestverwante vriendenkring te behoren. Jo-
hannes Quintius verrichtte zijn arbeid als predikant
in de geest van de Nadere Reformatie.

De volgende preek over Lukas 13:23-24 is een her-
taling van een preek uit de serie “Overjarig koren”,
20^e jaargang, no.3, juli 1942.

De preek is herschreven in de taal en stijl van het
hedendaagse Nederlands.

STRIJD OM IN TE GAAN

door

HENRICUS VAN RYP

*“Heere, zijn er ook weinigen die zalig worden?
En Hij zeide tot hen: Strijd om in te gaan door de
enge poort; want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te
gaan, en zullen niet kunnen”.*

Lukas 13 vers 23-24

De zaligheid, daar heeft iedereen de mond van vol. Was het maar zo, dat de mensen er ook het hart vol van hadden. Maar helaas, het is uit het hart verdwenen en bij woorden gebleven. Veel mensen bewaren geen ernstige gedachten in het hart. Dat blijkt daaruit dat ze weinig bezig zijn met het bewerken van hun zaligheid. Daartoe vermaant Christus ons nochtans: *Werkt uws zelfs zaligheid met vreze en beven (Filippenzen 2:12)*. Deze zaak, christenen, wilde ik deze avond eens ernstig onder uw aandacht brengen. U kunt daaruit opmaken dat het een belangrijk onderwerp is. God moge aan ons beiden schenken dat het mag strekken tot onze zaligheid.

1. We letten op hem die vraagt en op Hem Die antwoordt.
2. Daarna zullen we letten op de vraag en het antwoord zelf.

Met het eerste punt zullen we ons niet lang ophouden. De naam van de vrager wordt niet genoemd, en het is ons bekend dat de Heere Jezus het antwoord geeft en Hij behoort ons bekend te zijn. Daarom zullen we direct aandacht schenken aan ons tweede punt, de vraag en het antwoord zelf. De vraag is: *Zijn er weinigen die zalig worden?* Deze vraag schijnt voort te komen uit het voorafgaande onderwijs van de Heere Jezus. Hij leert dat het Koninkrijk der hemelen gelijk is aan een mosterdzaad. Dat is het kleinste van alle zaden. Maar het groeit zo hoog op dat het een boom wordt. Daarin nestelen de vogelen des hemels. Ook vergelijkt Hij het koninkrijk der hemelen bij een zuurdesem dat ook klein is, maar het doordringt een grote hoeveelheid. Het zou weleens kunnen zijn dat de mensen hebben opgemerkt dat er maar weinig van zulk zaad en zulke zuurdesem gevonden wordt. Van daaruit stellen ze dan deze vraag. De vraag betreft dus de zaligheid. Als er iets in de wereld is dat het onderzoeken waard is, dan is het

wel dit punt, christenen. Er worden veel vragen in de wereld gesteld, die geen antwoord waard zijn. Jezus heeft in vele gevallen op die ijdele vragen geen antwoord gegeven. Koning Herodes vroeg Jezus met veel woorden, maar Hij antwoordde niets. Maar op het vragen naar de zaligheid, zou de Heere Jezus niet gezwegen hebben, indien deze vraag met ernst was gesteld. Maar dat is bij deze vraag niet het geval. De man vraagt niet zoals de stokbewaarder: *Wat moet ik doen om zalig te worden?* Maar zijn vraag is: *Zullen er weinigen zalig worden?* Hij vraagt naar de zaligheid van anderen en daarop zwijgt de Heere Jezus. Daarop antwoordt Hij niet. Daaruit kunnen we opmaken dat het vragen naar de zaligheid van anderen, met voorbijgaan van eigen zaligheid, de Heere niet behaagt.

Ten eerste omdat het een vruchteloze nieuwsgierigheid is, evenals de vraag van de discipelen: *Heere, zult U in deze tijd aan Israël het Koninkrijk weer oprichten?* Jezus gaf daarop als antwoord: *Het komt u niet toe te weten de tijden of gelegenheden, die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft (Handelingen 1:7).*

Ten tweede omdat het ons niet aangaat. Petrus vroeg in Johannes 21 over Johannes: *Heere, maar wat zal deze?* Het antwoord van Jezus daarop was: *Indien Ik wil, dat hij blijve, totdat Ik kom, wat gaat het u aan?*

Ten derde komt bij deze man de vraag niet uit liefde voort. Hij vraagt niet naar eigen zaligheid. Wie aan zijn eigen zaligheid voorbijgaat, zal nooit de zaligheid van een ander oprecht zoeken of daarnaar vragen.

Alle mensen die veel op hebben met de zaligheid van anderen en weinig met die van henzelf, hebben deze overtuiging. Zij veroordelen soms wel een ander, wat nog erger is, terwijl deze man nog naar de zaligheid van anderen vraagt. Nee, christenen, dat past niet. We lezen in Mattheüs 7: *Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt*, en: *Wie zijt gij die een ander oordeelt?* Het is waar dat men ook niet lichtvaardig moet oordelen dat een ander zalig zal worden of in de staat van zaligheid verkeert. Want al moet men liefde hebben tot elkaars zaligheid, men kan die met een los en onbedachtzaam oordeel niet bevorderen, maar wel schade toebrengen. Men moet elkaar in die zorgeloosheid niet staven door elkaar gerust te stellen in een staat die misschien niet goed is. De liefde handelt niet lichtvaardig, maar oordeelt. En als men oordeelt, moet men naar waarheid oordelen. Het meest veilige is, zich daar niet mee in te laten, en het meest zekere is te waken voor een veroordelende uitspraak.

Als men zo nieuwsgierig is naar het getal der uitverkorenen, of er veel of weinig zijn, is dat inbre-

ken in het verborgen raadsbesluit van de Heere. Of het is, evenals Adam aan God gelijk willen zijn en de hand uitstrekken naar de boom van de verboden kennis. Het is als een knecht die de boekhouding van zijn heer wil inzien. Hij vertrouwt zijn heer niet toe dat deze zijn rekening goed kan opmaken. Zo moeten wij, christenen, niet doen.

Sommigen zijn bekommerd of murmureren zelfs over het kleine aantal. Ze doen alsof God geen barmhartige Heere is, Die er zoveel in het water ziet liggen, maar zo weinigen eruit haalt. *Maar toch o mens, wie zijt gij, die tegen God antwoordt?* Ik verwijs die murmureerders naar de Rode Zee, waar de Heere maar weinig Israëlieten uithaalde en zoveel Egyptenaren liet verdrinken. Laat ons, christenen, toch meer bekommerd zijn over onze eigen zaligheid. Wat zou het ons baten te weten dat er veel rijke mensen in de stad zijn, terwijl wij arm zijn? Of wat hielp het de rijke man dat hij wist dat Lazarus in de hemel was, in Abrahams schoot, terwijl hij in de hel lag?

Luister nu eens naar de raad die Jezus aan deze nieuwsgierige vrager gaf. Hij zei: *Strijd gij om in te gaan door de enge poort.* De Heere Jezus leidt die man op tot hogere en meer nuttige gedachten. Jezus spreekt van een poort, niet van een huis, maar een

poort van de hemel. Hij vergelijkt de hemel en de zaligheid bij een paleis met een poort, zoals Jakob zei: *Dit is niet dan een huis Gods, en dit is de poort des hemels.*

Onder deze poort verstaat Jezus niet de dood. Die kan ook een poort genoemd worden. Maar dat is een algemene poort, waardoor allen uit de wereld gaan, maar waardoor niet allen ingaan naar de hemel.

Onder deze poort verstaan we ook niet de oude poort van de wet. Die is voor eeuwig gesloten. *Wij weten dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit de werken der wet,* zegt Paulus. In Romeinen 3 schrijft hij: *Uit de werken der wet zal geen vlees gerechtvaardigd worden.* Dat is door de wet onmogelijk. Maar de Heere Jezus Christus is de poort waardoor men ingaat, in de weg van geloof en bekering. Jezus zegt: *Ik ben de Deur der schapen. Indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden. Ik ben de Weg, en de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.* Om door deze poort te gaan moet men strijden. Dat betekent, men moet er veel moeite voor doen, zelfs geweld gebruiken om erdoor naar binnen te gaan. Wij weten dat het gehele christen-zijn een strijd is, zoals Paulus zegt: *Indien ook iemand strijdt, die*

wordt niet gekroond, zo hij niet wettig heeft gestreden. Of zoals Judas zegt: Strijd voor het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is.

Het is een strijd omdat zoveel vijanden zich verzetten tegen ons ingaan door deze poort. De satan en de wereld bezetten de poort zo, dat vele gelovigen die voor de waarheid streden, het leven erbij gelaten hebben.

De poort wordt nauw als gevolg van de doornen en de struiken. Men moet met bloedende benen daardoor heen gaan tot de weg die naar de lusthof leidt. *Door veel verdrukkingen moet men ingaan in het Koninkrijk van God.* Een christen leeft als een lelie onder de doornen.

De Heere geeft nog andere redenen waardoor de poort eng is. De Farizeeër kan met het kleed van eigengerechtigheid en eigen verdorvenheid niet door deze poort komen. Dat kan alleen de tollenaar die van dit kleed is verlost. Men moet slechts geloven in het offer van een gekruisigde Jezus. Wat kost dat veel moeite. Toch zegt Jezus: *Zo gij kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk voor hem, die gelooft.* Dus niet voor wie denkt iets te zijn.

Hier moet men zich buigen en bukken in het stof, zoals Abraham bad: ” ... *hoewel ik stof en as ben.* ” De liefde tot het schepsel en de wereld mag het hart

niet bezetten, zoals Lukas beschrijft: *Niemand van de mannen die genodigd waren, zal Mijn avondmaal smaken.* De genodigden hadden zich namelijk verontschuldigd. De een had een akker gekocht en de ander vijf juk ossen. De derde had een vrouw getrouwd. Daarom konden ze niet komen. Ter wille van Jezus moet men echter alles verkopen.

Ook de eigen begeerten, verlangens en de eigen wil kunnen er niet door. *Indien dan uw rechteroog u ergert, trek het uit, en werp het van u; want het is u nut, dat één van uw leden vergaat, en niet uw gehele lichaam in de hel geworpen wordt. En indien uw rechterhand u ergert, houw ze af, en werp ze van u.* Al die vleselijke begeerten moeten achterblijven. Eigen zin en wil maken de poort zo eng, dat er weinigen doorkomen. Om de mens nog voorzichtiger te maken, voegt Jezus daaraan toe: *Velen zullen zoeken in te gaan en zij zullen niet kunnen.*

Wat zijn dat nu voor mensen, die zoeken in te gaan (*en niet kunnen*¹)?

Zulke mensen denken dat de weg naar de hemel zo breed is, en de poort zo wijd, dat ze menen dat een hele kerk vol mensen daardoor kan gaan. Ze zeggen: ieder die naar de kerk gaat en uiterlijk

¹ Toegevoegd door de hertaler

godsdienstig is en aan het avondmaal gaat, die komt erdoor. De hele vergadering is heilig. En als men het heeft over vroom, zeggen zij dat we allen vroom zijn. Nee, christenen, als uw gerechtigheid niet overvloediger is dan van de Schriftgeleerden en Farizeeën, zult u er niet in komen. Bedrieg uzelf niet, zo wijd is de poort niet.

Sommigen proberen in te gaan langs de weg van Bileam. Hij meende met een wens daarin te komen. Arme mensen! Ze denken zonder strijd door de poort te kunnen gaan, zonder benen om te gaan en zonder zwaard in de hand.

Anderen weten en praten van zaligheid zoals deze man, maar ze willen er niets voor doen. *Wee u*, zegt de Schrift, *want gij hebt de sleutel der kennis weggenomen; gijzelf zijt niet ingegaan (Lukas 11:52)*. Zalig echter zijn zij, die Gods Woord horen en het bewaren. Christus zegt: *Indien gij deze dingen weet, zalig zijt gij, zo ge ze doet (Johannes 13:17)*.

Sommigen zoeken in te gaan door de weg van een zedig leven en een burgerlijke wandel. Evenals de Farizeeën zeggen ze dat ze geen rovers of overspelers zijn.

Sommigen doen vrij veel deugdzaam werken, zoals Herodes. Hij zocht veel goede dingen te doen ter wille van Johannes de Doper. Maar zij, die zich niet geheel overgeven aan Jezus en niet alleen God

en Zijn eer bedoelen, zullen door deze poort niet ingaan. Ze nemen Jezus niet aan met een zuiver geloof en zien niet van eigen werken af. Paulus zegt: *Dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorige wandeling, de oude mens die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding (Efeze 4:22).*

Om het dan eens te worden met de wil van God. Wij hebben, christenen, reden om bezorgd te zijn over de staat van vele mensen. Zij willen de strijd, de worsteling en de moeite niet aangaan om door deze enge poort in te gaan en door te breken. Het Koninkrijk der hemelen is echter niet anders te verkrijgen, zoals we lezen in 1 Korinthe 9: *Loopt alzo, dat gij die moogt verkrijgen.*

Het zinnebeeld van de hemel is een man die met een houweel tegen een rots slaat. Daaronder staat: *Ik moet erdoor.*

Maar hoe ijverig werkt men om hier een groot deel van de wereld te gewinnen. Het is alsof hun zaligheid ervan afhangt om in de andere wereld te kunnen zeggen dat ze in deze wereld een voorname heer of een rijke man geweest zijn. De ware zaligheid en de hemel hebben echter voor hen zo weinig waarde, dat ze daar niet eens veel moeite voor willen doen. Die luiards, die alleen op hun gemak uit zijn, die kunnen er niet inkomen. Ze strijden niet voor hun geloof, zoals de Schrift zegt: *Strijd de*

goede strijd des geloofs.

Zeg mij eens, hoe zullen zij in de hemel komen, die geen strijd voeren tegen de vijanden van hun zaligheid? Die niet geloven dat zoveel vijanden hun ziel belagen met vervolging, verdrukking, bespotting en smaad? Het is niet mogelijk de poort van de hemel binnen te komen dan alleen met het zwaard in de hand. In het Hooglied (3:7-8) lezen we daarvan: *Zie, het bed dat Salomo heeft, daar zijn zestig helden rondom, van de helden van Israël, die allen zwaarden dragen, geleerd ten oorlog, elk hebbende zijn zwaard aan zijn heup.* Ook hebben ze een tweesnijdend zwaard in hun hand. Het is waar, voor ons komt het er nog niet op aan, geen marteling wacht ons, zodat we nog tot bloedens toe niet behoeven te strijden. We weten niet wat zich nog voor de poort des hemels zal afspelen, zoals het onze broeders op andere plaatsen² vergaat. Maar wat zouden zij moeten lijden die voor de waarheid geen smaadheid kunnen verdragen, maar alles vrezen? Die geen onrecht of moeilijkheid kunnen verdragen, die fluwelen christenen.

Zeg mij eens, hoe zullen zij in de hemel komen die nog zoveel waarde hechten aan de dingen van deze wereld? Die hun hart daar zo op gezet hebben, dat

² Letterlijk: onze broeders in Hongarije en andere plaatsen

ze wel de hele wereld door deze enge poort zouden willen meeslepen. Ze zijn in deze doornen zo diep verward dat ze daar geheel in blijven hangen en onmogelijk verder kunnen. God en de hemel zijn hun dat niet waard. Ze zoeken eerst de aardse dingen. Als die hen eens ontvallen, dan zullen ze nog met een soort van uiterlijke godsdienst en kerkgang en met hun belijdenis zich aan de zijde van de kerk houden. Zo houden ze twee pijlen op hun boog. Ze waaien met alle winden mee om het aardse bezit te verkrijgen en te behouden. Die zo laveren, die zullen deze enge haven niet binnenkomen.

Hoe zullen zij door de poort en in de zaligheid komen, die zichzelf meebrengen? Hun begeerten, hun opvattingen en hun wil, en alles dat in hen anders gesteld is dan de heilige God behaagt. Zij willen al hun natuurlijke genegenheden nog vasthouden, zoals liefde tot de schepselen en eigen vermaak en zetten zich daarvoor in. Ze stellen hun eigen opvattingen boven de goddelijke waarheid. Hun eigen begeerten boven Gods wil en begeren. Alles wat van henzelf is, stellen ze boven datgene waarvan God bij ervaring en bevinding van Zijn regering en beleid toont dat het van Hem is. Hoe komen deze mensen door de enge poort? Zou er wel iets kunnen inkomen dat zich niet naar de Koning van dit Rijk wil schikken?

Ook zij zullen de poort niet ingaan, die niet werken willen in de dienst van God om Zijn Naam te verheerlijken. Die niet arbeiden in de wijngaard van de Heere, maar lui en ledig staan op de markt. Die hun ziel niet in overeenstemming willen brengen met het beeld van God om Hem te kennen, de grond van hun zaligheid, en de weg des levens. Ook niet de verborgenheid van het Evangelie, dat is het verbond der genade. Zij willen het hemelse werk om God te loven en te verheerlijken niet beginnen. Zij willen niets doen voor de Heere en niet leven als de hemelingen. Wie niet zoekt dat bijzondere dat uitmunt boven een heiden, komt de poort niet in. Paulus zegt: *Wees altijd overvloedig in het werk des Heeren.*

Toepassing

Laat het volgende nu eens dienen tot opwekking en tot onderwijs van ons allen.

Wij moeten ons geen Evangelie inbeelden alsof we niet ingehuurd waren om te werken, zoals de gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard ons leert. Wij zijn van nature geneigd om lui te zijn onder de verkondiging van het Evangelie. We vinden het gewoon om werkeloos te zijn tussen onze belijdenis en de beleving daarvan. Wie haast zich zo als zou het om de hemel te doen zijn? Wie werkt er zo

om de zaligheid te verkrijgen? Wat talmen we? Wat houden we ons met nietigheden bezig? Men hoort alsof men niets hoort. Men gaat ten avondmaal alsof men er niet aanging. Stel, dat iemand in het verborgene bij ons zou staan, zou hij horen dat wij om de eeuwige heerlijkheid baden?

Wij gebruiken dagelijks de gewone middelen, maar het is zonder hart en geest. Het lijkt om dingen te gaan van geen belang. Wie spoort zichzelf aan?

Wie zet zijn hart erop? Waar is de rechte ernst? Wie spant zijn geest in en zet al zijn begeerten erop, zoals in Psalm 86: *Leer mij, HEERE, Uw weg; ik zal in Uw waarheid wandelen; verenig mijn hart tot de vreze van Uw Naam.*

Het lijkt alsof de plaag van de vrouw van Lot op ons gekomen is: Wij veranderen in zoutpilaren. God roept ons toe: *Want Hij is onze God en wij zijn het volk Zijner weide, en de schapen Zijner hand. Heden, zo gij Zijn stem hoort, verhard uw hart niet, gelijk te Meriba, Psalm 95:7-8).*

De predikanten roepen: *Ontwaak, gij die slaapt, en sta op uit de doden; Christus zal over u lichten (Efeze 5:14).* De Heere laat de predikanten roepen. Haast u, nu of nooit. Hier wordt de hemel verkregen of verloren. Uw geweten en de Geest van God kloppen bij u aan, zoals de engel bij Petrus. Maar wij talmen en dralen en blijven even traag in het

ijveren. Het schijnt alsof de eeuwige zaligheid ons niets waard is.³ Als het met mij ook zo gesteld zou zijn, wat zou ik mijn woorden mengen met tranen. Onder gezucht zou ik mijn klachten tot uitdrukking brengen. Onder zielensmart zou ik zuchten en treuren over deze droevige toestand. Hoe weerhoudt een dwaas en steenachtig hart ieder van zijn plicht. Hoe weinig is ieder - overheden, predikanten, onderdanen of lidmaten - bezig met de eeuwigheid, waar we allen naar toegaan.

Wie van ons overwint alle belemmeringen, alle wereldse begeerten en eigen zondige verlangens om tot God te komen, nabij Hem te zijn en hoe langer hoe meer op Hem te lijken?

Kunnen uw huisgenoten ervan getuigen dat u worstelt om Gods gunst en genade en de hemel? Maakt u uw huis tot een kleine kerk, tot een school om de kennis van God aan uw huisgenoten te leren en in te prenten?

Kunnen uw predikanten terecht zeggen dat u trouw de rustdag viert en God zoekt te dienen met uw tijd, gaven en bezit.

Kan uw geweten, dat uw verdorvenheid kent, met mishagen uzelf aanzien, zodat u steeds meer in ne-

³ Letterlijk: maar een pluim, een sier en speld waard was te achten

derigheid bukt voor God⁴, om toch door deze enge poort te mogen ingaan?

Kan uw geweten getuigen dat u uzelf hoe langer hoe meer wilt verliezen en uw eigen verlangens wilt doden om maar voor God te leven? Wilt u zich in alles als een kind laten leiden op een weg die de Heere behaagt? Bemerkt u dat u erin toeneemt om tegen alle wereldse pracht en praal in alleen voor God te willen werken?

Strijdt u wel om u te ontworstelen aan alle wereldse verlangens, om deze te boven te komen en te doorbreken? Als dit zo is, dan is het goed. Maar hoe weinigen zijn zo gesteld en zetten hun zinnen op andere dingen, die dit ingaan juist beletten.

Komaan, christenen, gun me nog wat tijd en liefde om u op te wekken zoals Mozes sprak in Deuteronomium 32: *Zet uw hart op al de woorden, die ik heden onder u betuig*. Het is geen nutteloos woord. Denk na over wat ik u zal zeggen. Ik heb het van mijn Heere en uw God uit de hemel ontvangen. Als het uw zaligheid en uw nut niet betreft, sla er dan geen acht op.

Een verstandig mens behoort zich in te spannen en bezig te zijn met zaken die in overeenstemming zijn

⁴ Letterlijke aanvulling in het origineel: als een klein miertje en wormpje

met zijn positie en verantwoordelijkheid. Niets van de wereld echter kan een verstandig mens voldoening geven. Om die reden moeten alle inspanningen van de ziel in deze ene zaak overeenstemmen: wat is goed voor mijn ziel en welke eeuwige schat kan mijn verlangen volledig vervullen?

Laten we bedenken dat wij van onszelf van die enige en volzalige schat ver verwijderd zijn. *Wij zijn van nature vervreemd van het leven Gods en het burgerschap Israëls.* Paulus zegt daarom: *Dat alle mond gestopt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij (Romeinen 3).* Wij derven allen de heerlijkheid Gods. Deze is niet anders te verkrijgen dan door veel moeite en strijd. Moet men daarom niet strijden en worstelen en arbeiden om deze te verkrijgen? Hoe edelmoedig is het daarom om een strijder te zijn.

Op weg naar die poort ontmoeten we veel vijanden. Daarbinnen is echter bevrijding en daarbuiten de dood. De melaatsen zeiden: *Wat blijven we hier, totdat wij sterven (2 Kon. 7:3)?* Kunnen wij rust verwachten van hen die ons van alles willen beroven? Als wij niet strijden, zal de vijand ons overwinnen. Hij zal ons alle hoop en verwachting, alle schatten, alle geluk en alle welzijn ontnemen. Hij zal ons halfdood laten liggen als de man die onder

moordenaarshanden gevallen was. Daarom, strijd of u wordt overwonnen en gedood. Moest een mens niet denken: Wat moet ik doen om mijn ziel te redden van deze grote menigte? De koning Asa bad: *HEERE, het is niets bij u, te helpen hetzij de machtige, hetzij de krachteloze; help ons, o HEERE onze God! Want wij steunen op U en in Uw naam zijn wij gekomen tegen deze menigte, 2 Kronieken 14:11.* Deze leeuw gaat om ons heen als een briesende leeuw, zoekende wie hij zou mogen verslinden.

Hoe droevig is het als u te laat komt en de poort gesloten vindt. Als u geen olie in uw lampen hebt en u wordt dan geantwoord: Waarom hebt u geen olie gekocht? Moet u uzelf door de aardse dingen laten buitensluiten? U klopt dan en zegt: De wereld heeft me tegengehouden. Ik was zo druk met mijn tijdelijke leven. Daarvoor zorgde ik en ik had met vele vijanden en kwade mensen te doen. Doe mij nu open, dan zal ik u dienen. Dan zal er gezegd worden: *Ik ken u niet.* Het was uw taak geweest om tegen alle vijanden en hinderpalen te strijden. Hoe droevig zal het zijn om buitengesloten te worden, waar de honden zijn. Om te vallen in de handen van de boze. Hoe treurig was het voor die vrouw van de Leviet, die arme slavin uit het boek Richteren (19). Ze werd buiten de deur gesloten en het kostte haar

het leven. Hoe ellendig zal het gesteld zijn met hen die zullen vallen in de klauwen van die helse wolf, de satan, die woont buiten deze poort. Zie hoe in de eerste wereld de mensen buiten de ark werden gesloten. Hoe droevig is het dan met een mens die buiten de poort gesloten wordt, als hij meent erin te komen.

Hoe droevig is het, dat buiten moet blijven degene die de hele tijd gelopen heeft, maar niet volhardt. Wie gestreden heeft, maar in het einde verslapt, verliest de stad. Denk eraan dat al uw werken tevergeefs zullen zijn, als ze u niet binnen kunnen brengen. Beter nooit begonnen dan op een verkeerde wijze geëindigd. Die zich slap aanstelt door een bijna-christen te zijn, zal de kroon ontgaan. Zelfs die veel gestreden heeft, wordt nauwelijks zalig. Wat zijn er veel mensen die ver gevorderd zijn, en nauwelijks zalig worden. Geloof u dat u ver gevorderd bent? Gedenk toch, christenen, dat de uitkomst alle moeite vergoeden zal, als u het uithoudt en volhardend en getrouw strijdt.

U moet de kroon in het oog houden, zoals Paulus zegt: *Ik jaag ernaar, of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik door Christus Jezus ook gegrepen ben.* Op een andere plaats zegt hij van Jezus Zelf: *Voor de vreugde die Hem voorgesteld was, heeft Hij het kruis verdragen en schande veracht, en is gezeten*

aan de rechterhand van de troon van God. De rust die overblijft voor de kinderen van God moet ons aansporen. U zult lang genoeg rusten, uw rust zal voor eeuwig zijn. Wat doen de mensen in de wereld al niet om een tijdelijke kroon te verkrijgen? O, christenen, is er wel ooit iemand geweest die zich beklagd heeft veel voor deze zaligheid gedaan te hebben? Denkt u echt dat u zich ooit zult beklagen als u in de hemel bent, dat u door deze poort bent doorgedrongen? Wie heeft ooit gezegd dat zijn zaligheid hem meer heeft gekost dan dat ze waard was? Moeten ze niet allen zeggen, zoals Paulus: *Want ik houd het daarvoor dat het lijden van deze tegenwoordige tijd niet is te waarden tegen de heerlijkheid die aan ons zal geopenbaard worden, Romeinen 8:18.* Of zoals hij op een andere plaats schrijft: *Want onze lichte verdrukking die zeer haast voorbijgaat, werkt ons een gans zeer uitnemend, eeuwig gewicht der heerlijkheid, 2 Korinthe 4:17.* We arbeiden maar een ogenblik en we zullen eeuwig rusten. We strijden maar een dag en we zullen een eeuwige vrede hebben. We lopen maar een uur en we zullen een eeuwige kroon gewinnen. Bovendien heeft de eigenaar van de hemel het zo bepaald, dat Hij de poort door niemand anders heeft willen laten innemen dan door hen die daarvoor

willen lijden en strijden. *De geweldigers nemen het met geweld, Mattheüs 11. Indien ook iemand strijdt, die wordt niet gekroond zo hij niet wettig heeft gestreden, 2 Timotheüs 2:5.* Wie moeten we nu geloven, de Heere of de wereld? Wie kent de voorwaarden om de hemel binnen te gaan beter dan de Heere Zelf?

Al de vromen klagen dat zij zich zo weinig daarvoor inspannen. Christenen, bedenk eens hoeveel ernst het de Heere Jezus is, Die zoveel werk op Zich genomen heeft om uw zaligheid te bewerkstelligen, zoals Hij zegt: *Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk ook.* In Jesaja zegt Hij: *Ik zal werken en wie zal het keren?* En: *Om de arbeid Zijner ziel zal Hij zaad zien.* Welke moeite overwon Jezus niet en welke strijd nam Hij niet op Zich? De Heilige Geest werkt en Gods knechten werken, *want zij waken voor uw zielen als die rekenschap geven zullen.*

Wat zegt u nu, christenen? Ik vraag u van 's Heeren wege, in Wiens Naam ik nogmaals in deze avond tot u spreek over het gewichtige stuk van uw zaligheid, wilt u nog steeds zo lauw en zo ongevoelig voortgaan in uw christelijke plichten? In het zoeken om de Heere Jezus te leren kennen en uzelf? Wilt u nog steeds zo weinig werken aan het doden van uw verdorvenheden en aan de bevordering van Gods eer door uw denken en spreken? Durft u nog zo de

rustdag te ontheiligen en uw gebeden na te laten? Durft u zo lichtzinnig over uw zaligheid heen te lopen?

Bent u nu gezind aan alles wat uw verstand ertegen inbrengt voorbij te zien en alles na te laten wat uw zaligheid in de weg zou staan en u buiten de poort van de hemel zou houden? Bent u bereid uw roeping en verkiezing vast te maken en aan de welstand van uw ziel evenveel waarde te hechten als aan uw lichaam? Ik weet wat u zeggen zult: Ja, we zullen strijden en dringen om in te gaan. Christenen, als de wet van het land iedere overtreding van Gods geboden, zoals het schenden van de sabbat, het nalaten van de huisgodsdienst of andere godsdienstige verplichtingen, zou straffen met ziekte of dood, wat zou men zich tot het uiterste inspannen. Al zou dit gepaard gaan met grote moeite, wat zou men zich toch daartoe beijveren. Maar het belang hiervan is vele malen groter.

O christenen, als u eens zou zien het oordeel op de laatste dag, of de veroordeling over de eerste wereld, of over Sodom, wat zou dat een indruk op uw hart maken. Stel u die laatste dag voor en let eens op al die zielen, die niet gestreden hebben om deze kroon, en zich ook niet beijverd hebben om door deze poort in te gaan. Ze moeten buiten blijven en zijn dan bovendien beroofd van al de goederen die

ze hier nog in bezit hadden, zoals vrede, genade, gezondheid, rust, rijkdom, familie en vrienden. Het zal zijn zoals we hoorden van die luie dienstknecht: *Bind hem aan handen en voeten en werp hem in de buitenste duisternis!*

Al de hoop die ze hier nog gehad hebben op een hemelse rust, geluk en vrede, waarvan ze hier de mond toch vol hebben, is hun dan ontnomen.

Hoor dan de Heere tot hen zeggen en hen aanklagen: Waarmee heb Ik u vermoeid? Welk onrecht heb ik u aangedaan? Welk bezwaar had u tegen Mijn handelwijze en Mijn leiding? Wat had u tegen Mijn weg en Mijn dienst? Was die zo zwaar, zo moeilijk, zo zonder loon, zo onaangenaam, zo verdrietig, zo zonder vreugde en blijdschap? Jezus zal zeggen: Heb Ik voor u niet de wet vervuld, en kunt u dan het lieflijke Evangelie ongehoorzaam zijn? Was de wereld en was satan voor u een betere vriend dan Ik ben? Hebben zij meer voor u gedaan? Zijn zij bereid voor u naar de hel te gaan en kunnen zij u dan daaruit verlossen? Wat zal dan de ellendige zondaar hierop antwoorden?

Maar de zondaar kan niet horen en wil het ook niet. Maar Gij, o Heere, Gij neigt Uw oren tot hen, die U van harte zoeken. O Heere, sla deze steenrots, dat er water uit komt. Zeg tot al die blinde zielen, die dit overtuigende woord niet horen, ook niet voelen

en evenmin verstaan: *Effatha, word geopend!* Al zijn ze gestorven, spreek met de kracht, die zei: *Lazarus, kom uit en sta op!* O Heere Jezus, Die geweest en gezocht hebt over de gestorven Lazarus, ontferm U toch over de gestorven zielen totdat ze met zichzelf medelijden hebben en over hun eigen toestand wenen. U hebt mij opgedragen om tot hen te spreken, maar Heere, spreek Uzelf toch eens tot hun hart, en zij zullen U horen. Mij kunnen ze niet horen. U hebt lang genoeg geklopt. Heere, breek nu de deur van hun hart eens open.

Nu beminden, die deze zaak ter harte neemt en uzelf beschuldigt omdat u niet ernstig genoeg bent geweest in deze belangrijke zaak. Uw Jezus deed zoveel voor u en heeft u zo duur gekocht. Hij riep zo ernstig tot u. Hij begunstigde u met veel genadegaven en heeft van eeuwigheid daartoe gearbeid. Zeg als Petrus: *Als deze dingen zo zijn, hoedanigen behoorden wij te zijn in heilige wandel en godzaligheid.* Span u ervoor in, als u in uw hart vindt dat u moet strijden om in te gaan. Als uw hart ernaar uitgaat, zal Jezus u voorgaan. Hij zal voor u uitgaan om open te doen. Strijd maar in Jezus' Naam en Hijzelf zal voor u strijden. Hij zal de weg banen, want Hij is Zelf de Weg. U bent de weg niet, maar

dat u werkt, dat zal u troost schenken en al worstelende overwint gij. De uitkomst is niet onzeker, geef daarom alles maar over. Jezus is de grote Doorbreker. Zie maar op de kroon en de vreugde die u zult ontvangen, zoals ook Jezus deed. Dan is alle strijd voorbij, alle onbehagen en alle liefde-loosheid. U leert dan God volkomen kennen en de eeuwige geheimenissen doorgronden. Achter deze poort is het volmaakte genieten van God.

Dit begrijpt een natuurlijk mens niet. Maar u wel die weet dat God hoger is dan alle schepselen en alle volmaaktheden. Al de volmaakte schepselen zijn maar een druppel vergeleken bij deze volle oceaan. Jezus heeft gezegd: *Vader, Ik wil, dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt.* Binnen deze poort is de boom des levens. Dan zullen wij gemaakt zijn tot een pilaar van onze God en wij zullen daar niet meer uitgaan. Hij zal op hen schrijven de naam van hun God. Zij zullen zitten op Zijn troon. *Dezen zijn het, zal men zeggen, die uit de grote verdrukking komen en zij hebben hun lange klederen gewassen en wit gemaakt in het bloed van het Lam; daarom zijn ze voor de troon van God en dienen Hem dag en nacht in Zijn tempel; en Die op de troon zit, zal hen overschaduwten. Zij zullen niet meer hongeren, en zullen niet meer dorsten en*

de zon zal niet meer steken, want het Lam Dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en leiden, Openbaring 7. Binnen die enge poort zal zijn de ruime hemel, daar woont het gezelschap van de hemelse reien en gezangen. En de zangers, gelijk de speellieden, alsook al mijn fonteinen zullen binnen u zijn, Psalm 87.

Juich dan van nu aan, u die begint te strijden, want de uitkomst is niet onzeker. *Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof behouden; voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in die dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning liefgehad hebben, 2 Timotheüs 4:7-8. Zing dan van nu aan: De snoeren zijn mij in lieflijke plaatsen gevallen; ja, een schone erfenis is mij geworden, Psalm 16. Dit licht is voor de rechtvaardige gezaaid en vrolijkheid voor de oprechten van hart, Psalm 97. Dit is de erve en het deel van al Zijn gunstgenoten, en hun gerechtigheid is uit Mij, spreekt de Heere.*
AMEN

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

In open envelop zonder postzegel zenden aan:

Pieters Grafisch Bedrijf bv
Antwoordnummer 5
4500 WC GROEDE

Uitgave

STICHTING “SMYTEGELT-FONDS”

REVERIEIL-SERIE

Voorzitter

Ds. J. Westerink, Urk

Secretariaat

Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld

storten op ING Bank nr: 581492

t.n.v. Penningmeester

“Smytegeltfonds”, Putten

Abonnement: € 9,- per jaar (10 ex.)

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen

(bij voorkeur schriftelijk) aan:

Pieters Grafisch Bedrijf bv,

Postbus 12,

4503 ZG GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl

www.reveilserie.nl